

1 בפרשת השבוע, פרשת אחרי, נאמר:

2 **כִּי בַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם** העשירי בחודש תשרי, יום הכיפורים **לְכַפֵּר**

3 הקדוש-ברוך-הוא **עֲלֵיכֶם** בני ישראל **לְטַהַר אֶתְכֶם גּוֹ'** מהעוונות

4 **לִפְנֵי ה' תְּטַהְרוּ!** **וּמִבְּאֵר עַל זֶה בְּסֵפֶר הַמַּכִּיל** מאמרי חסידות של

5 אדמו"ר הזקן על פרשיות התורה

6 (והמועדים) של החומשים ויקרא,

7 במדבר ודברים (ושיר השירים) והוא

8 ספר המשך לספר 'תורה אור' המכיל

9 מאמרי חסידות של אדמו"ר הזקן

10 לפרשיות התורה בחומשים בראשית

11 ושמות 'לקוטי תורה' **פְּרָשְׁתָנוּ**²

12 פרשת השבוע, פרשת אחרי

13 **(הַחֲסִידִי'שׁע פְּרָשָׁה** הפרשה

14 החסידית, כפי שנהוג לקרוא למאמרי

15 החסידות של אדמו"ר הזקן בספרים

16 'תורה אור' ו'לקוטי תורה' **שֶׁל**

17 **(הַשְּׁבִיעִי) ד'לִפְנֵי הַיְיָ'**³

18 **פְּרוּשׁוֹ** דרגה גבוהה ביותר למעלה

19 באלוקות **לְמַעַל מִשֵּׁם הַיְיָ'**³

20 ולפי זה 'לפני פירושו כמו קודם, מעל.

21 **וּמִבְּאֵר בְּזָה,** ב'לקוטי תורה' שם

22 **דְּעֵנִין** התוכן הפנימי של **הַתְּשׁוּבָה**

23 **הוּא לְהָשִׁיב** להחזיר **נִפְשׁוֹ**

24 **הָאֱלֹקִית** של האדם השב בתשובה

25 **לְמִקּוֹר חֲצִבָּה** לאותה דרגה

26 ובחינה באלוקות שממנו הנשמה

27 נחצבה **כְּמוֹ שְׁהֵיְתָה** הנשמה

28 האלוקית שבאדם **קִדְּם** שירדה

29 מלמעלה למטה **בַּהֲשַׁתְּלֻשְׁלוֹת**

30 **וַיִּרְדַּת הַמְּדַרְגּוֹת** דרגות רבות

31 וכל דרגה קשורה ואחוזת בחברתה

32 כמו חוליות של שרשרת האחוזות זו

33 בזו ואחרי ירידות רבות מדרגה לדרגה

34 באה הנשמה **לְעוֹלָם הַזֶּה**

35 **לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף הָאָדָם**

36 **הַגִּשְׁמִי, שְׂאֵז** קודם היירדה

37 **הֵיְתָה** הנשמה **כְּלוּלָה** בדרגה

38 ובחינה נעלית באלקות **בְּמִקּוּרָא**

39 **וְשָׂרָא דְּכָל עֲלָמִין,** המקור

40 והשורש של כל העולמות, שהוא

41 **אור-אין-סוף בְּרוּךְ-הוא.**

42 **אֶלָּא שְׁלֹאֲחַר** ו'רדתה של

43 הנשמה מלמעלה למטה

44 **וְהַשְׁתְּלֻשְׁלוֹת הַמְּדַרְגּוֹת** הרבות של היירדה **נִשְׁתַּנְּתָה** הנשמה

45 **מִמַּהוּת לְמַהוּת,** היירדה גרמה שיחול בנשמה שינוי מהותי ותמורת

46 מצבה הנעלה כפי שהיתה במקורה ושורשה, כעת היא במצב אחר **וַיִּרְדָּה**

47 **לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף הַגִּשְׁמִי** של **הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלָכֵן צָרִיף**

48 **לְהַשְׁיִיבָה** להחזיר את הנשמה

49 **לְמִקּוּרָה** לדרגת האלוקות שהיא

50 השורש והמקור שלה **כְּמוֹ שְׁהֵיְתָה**

51 לפני היירדה, **וְלִהְיוֹת נִפְשׁוֹ**

52 **בַּחוּרָה לְהוֹי' לְהִיּוֹת דְּבוּקָה**

53 **בְּאֱלֹקִים חַיִּים, שְׁתַּפְּלַל**

54 **בְּאור-אין-סוף בְּרוּךְ-הוא** שלא

55 תהיה מציאות לעצמה אלא כלולה

56 במציאות האלוקית **כְּבַתְחֻלָּה** כמו

57 בהתחלה, לפני היירדה.

58 **וַיֵּשׁ לֹמֵר,** דְּמָה **שְׁמִבְּאֵר**

59 אדמו"ר הזקן **בְּמִאָמֵר** הנזכר

60 ב'לקוטי תורה' **שְׁתַּכֵּן עֵנִין**

61 **הַתְּשׁוּבָה הוּא לְהָשִׁיב** להחזיר

62 **אֶת נִפְשׁוֹ לְמִקּוּרָה, הוּא גַם**

63 **בְּכַדִּי לְבָאֵר מָה שְׁנֹאֲמֵר פֶּאן**

64 **בְּסוּק זֶה,** הפותח את המאמר

65 **(בְּעֵנִין הַתְּשׁוּבָה) "לִפְנֵי הַיְיָ"**

66 **תְּטַהְרוּ,** **לְמַעַל מִשֵּׁם הַיְיָ'**

67 **כְּנ"ל, כִּי מָה שְׁכַתוּב בְּמִאָמֵר**

68 **שְׂשָׂרָשׁ** ומקור **הַנְּשֻׁמָּה** למעלה

69 באלוקות **הוּא בְּאור-אין-סוף**

70 **בְּרוּךְ-הוא, יֵשׁ לֹמֵר שְׁהַפְּנֵנָה**

71 **בְּזָה הִיא לְאור-אין-סוף**

72 **בְּרוּךְ-הוא** האור האלוקי הלא

73 מוגבל **שְׁלִמְעַלָּה** אפילו **מִשֵּׁם**

74 **הַיְיָ, וְכִינֹן שְׁעֵנִין הַתְּשׁוּבָה**

75 **הוּא לְהָשִׁיב אֶת נִפְשׁוֹ**

76 **לְמִקּוּרָה וְשָׂרָשָׁה** הראשון, לפני

77 היירדה לגוף ולעולם הזה, **נִמְצָא**

78 **שְׁעֵנִין הַתְּשׁוּבָה הוּא לְהָשִׁיב**

79 **אֶת הַנְּפֶשׁ** בחזרה למקורה

80 **לְמַעַל מִשֵּׁם הַיְיָ, וְלָכֵן**

81 **נֹאֲמֵר פֶּאן בְּסוּק זֶה (בְּעֵנִין**

82 **הַתְּשׁוּבָה) "לִפְנֵי הַיְיָ," כִּי**

83 **הַתְּשׁוּבָה** לפי המשמעות הפנימית

84 שלה **הִיא הַשְׁבַּת הַנְּפֶשׁ** למקורה

85 ושורשה שהוא **לְמַעַל מִשֵּׁם**

86 **הַיְיָ'.**

בס"ד. שבת פרשת אחרי-
קדושים, י"ג אייר ה'תשמ"ח.
(הנחה בלתי מוגה)

1 **כִּי בַיּוֹם הַזֶּה? כִּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם גּוֹ'**

2 **לִפְנֵי ה' תְּטַהְרוּ!** **וּמִבְּאֵר עַל זֶה בְּלְקוּטֵי**

3 **תוֹרָה' פְּרָשְׁתָנוּ**² **(הַחֲסִידִי'שׁע פְּרָשָׁה** של

4 **הַשְּׁבִיעִי) ד'לִפְנֵי הַיְיָ'**³ **פְּרוּשׁוֹ לְמַעַל מִשֵּׁם**

5 **הַיְיָ'**³. **וּמִבְּאֵר בְּזָה, דְּעֵנִין הַתְּשׁוּבָה הוּא לְהָשִׁיב**

6 **נִפְשׁוֹ הָאֱלֹקִית לְמִקּוֹר חֲצִבָּה כְּמוֹ שְׁהֵיְתָה קִדְּם**

7 **וְהַשְׁתְּלֻשְׁלוֹת וַיִּרְדַּת הַמְּדַרְגּוֹת לְעוֹלָם הַזֶּה**

8 **לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף הָאָדָם הַגִּשְׁמִי, שְׂאֵז הֵיְתָה**

9 **כְּלוּלָה בְּמִקּוּרָא וְשָׂרָא דְּכָל עֲלָמִין, אור-אין-**

10 **סוף בְּרוּךְ-הוא. אֶלָּא שְׁלֹאֲחַר וַיִּרְדַּתָּה**

11 **וְהַשְׁתְּלֻשְׁלוֹת הַמְּדַרְגּוֹת נִשְׁתַּנְּתָה מִמַּהוּת לְמַהוּת,**

12 **וַיִּרְדָּה לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּגוּף הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלָכֵן**

13 **צָרִיף לְהָשִׁיבָה לְמִקּוּרָה כְּמוֹ שְׁהֵיְתָה, וְלִהְיוֹת**

14 **נִפְשׁוֹ לְהוֹי' לְהִיּוֹת דְּבוּקָה בְּאֱלֹקִים חַיִּים,**

15 **שְׁתַּפְּלַל בְּאור-אין-סוף בְּרוּךְ-הוא כְּבַתְחֻלָּה.**

16 **וַיֵּשׁ לֹמֵר, דְּמָה שְׁמִבְּאֵר בְּמִאָמֵר שְׁתַּכֵּן עֵנִין**

17 **הַתְּשׁוּבָה הוּא לְהָשִׁיב אֶת נִפְשׁוֹ לְמִקּוּרָה,**

18 **הוּא גַם בְּכַדִּי לְבָאֵר מָה שְׁנֹאֲמֵר פֶּאן (בְּעֵנִין**

19 **הַתְּשׁוּבָה) "לִפְנֵי הַיְיָ" תְּטַהְרוּ,** **לְמַעַל מִשֵּׁם**

20 **הַיְיָ' כְּנ"ל, כִּי מָה שְׁכַתוּב בְּמִאָמֵר שְׂשָׂרָשׁ**

21 **הַנְּשֻׁמָּה הוּא בְּאור-אין-סוף בְּרוּךְ-הוא, יֵשׁ לֹמֵר**

22 **שְׁהַפְּנֵנָה בְּזָה הִיא לְאור-אין-סוף בְּרוּךְ-הוא**

23 **שְׁלִמְעַלָּה מִשֵּׁם הַיְיָ, וְכִינֹן שְׁעֵנִין הַתְּשׁוּבָה הוּא**

24 **לְהָשִׁיב אֶת נִפְשׁוֹ לְמִקּוּרָה וְשָׂרָשָׁה, נִמְצָא שְׁעֵנִין**

25 **הַתְּשׁוּבָה הוּא לְהָשִׁיב אֶת הַנְּפֶשׁ לְמַעַל מִשֵּׁם**

26 **הַיְיָ, וְלָכֵן נֹאֲמֵר פֶּאן (בְּעֵנִין הַתְּשׁוּבָה) "לִפְנֵי**

27 **הַיְיָ," כִּי הַתְּשׁוּבָה הִיא הַשְׁבַּת הַנְּפֶשׁ לְמַעַלָּה**

28 **מִשֵּׁם הַיְיָ'.**

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 שאינו עצמיות ומהות האלוקות עצמה אלא ענין של התגלות מהעצם, יש לו
 2 שייכות לעולמות.
 3 ו**בזה** לאחר שנתבאר עד כמה שם הוי' נעלה מהעולמות ו**יבן עמק**
 4 **הענין**, ועד כמה מופלא ונעלה הדבר **מה ששרש הנשמה הוא**
 5 **בבחינת "טהורה היא"**
 6 **שלמעלה משם הוי' (השיף**
 7 **להתהוות העולם** כמבואר
 8 **לעיל).** **פי שרש הנשמה הוא**
 9 **בעצמותו יתברך, שהוא**
 10 **למעלה מכל שמות וגלויים**
 11 **ואילו שם הוי', עם כל המעלה**
 12 **וההפלאה שלו, הרי הוא שם' ולא**
 13 **עצמותו בעצמו.**
 14 **והנה ענין הנ"ל מה**
 15 **שמשכיבים מחזירים את הנפש**
 16 **לשרשה, על-ידי עבודת התשובה,**
 17 **הוא ענין של עליה לנשמה**
 18 **גם ביחס למעמדה ומצבה למעלה,**
 19 **קודם הירידה, כפי שמשיך ומבאר.**
 20 **ונקדת הבאור בזה, שמה**
 21 **שגם לפני-זה היינו קודם שירדה**
 22 **למטה להתלבש בגוף גשמי בעולם**
 23 **הזה היתה הנשמה משרשת**
 24 **בעצמותו, הרי זה כפי**
 25 **שהנשמה היא למעלה, בדרגה**
 26 **ובמצב שבו הייתה בחיותה למעלה**
 27 **מה-שאין-פן מה שמשכיבים**
 28 **את הנפש לשורשה ומקורה**
 29 **אחר-כך, אחרי הירידה למטה,**
 30 **הפונה בזה היא שגם כמו**
 31 **שהנשמה נמצאת למטה,**
 32 **נשמה מלבשת בגוף, הנה גם**
 33 **בדרגה זו עצמה ובמצב הזה**
 34 **עצמו, מבלי להיפרד מהגוף נהיה**
 35 **"והרוח תשוב אל האלקים**
 36 **אשר נתנה" 9 והנשמה חזרת**
 37 **ומתעלית לשורשה ומקורה.**
 38 **והענין הוא, דהנה ענין זה**
 39 **שהשבת הנפש לשרשה**
 40 **נעשה נפעל ומתבצע על-ידי**
 41 **עבודת הנשמה למטה, מה**
 42 **שהיא הנשמה המלוכשת בגוף**
 43 **ונמצאת בעולם הזה עושה דירה**

ל**ו יתברך** מקום ראוי לגילוי והשראת השכינה של הקדוש ברוך הוא
 ב**תחתונים**¹⁰ בעולם הזה הגשמי, העולם התחתון שאין תחתון למטה
 ממנו. **שתכן ענין עשית העולם לדירה לו יתברך, הוא שגם**
 בעולם הגשמי שמצד מהותו הוא העלם והסתור על האור
 האלוקי והחיות האלוקית, **יאיר**
עצמותו יתברך¹¹ עצם המהות
 של הקדוש-ברוך-הוא בעצמו **בלי**
כל צמצומים, ללא כל הגבלות
 וללא כל העלמות והסתרים, ו**כמו**
שבדירת האדם כפשוטה,
הרי עצם האדם ולא רק איזה
 ענין חיצוני שלו **דר בדירה, כן**
הוא גם בזה שהעולם נעשה
דירה לו יתברך, פירוש הדברים
הוא שגם בתחתונים בתוך גרדי
 המציאות הגשמית, **מתגלה**
עצמותו יתברך ולא רק התגלות
 והארה ממנו **בלי כל צמצומים,**
 ללא כל הגבלות וללא כל הסתרים,
 ו**כמו שכתוב**¹² **בנבואת ישעיהו**
 לגבי התגלות האלוקות שתהיה לעתיד
 לבוא, **בימות המשיח, ולא יכנה**
 ולא יתכסה ולא יסתתר **עוד מוריקו,**
 הקדוש-ברוך-הוא **ומבאר**
בתניא¹³ **(ובארקה בכמה**
מקומות) שלא יכנה' פירושו שלא
יתפסה ממוך בכנה ולבוש
 אלא, כאמור, יתגלה בגילוי מוחלט
 ללא צמצומים.
ועל-ידי עבודה זו שהנשמה
ממשיכה ומביאה לידי גילוי את
עצמותו יתברך למטה, הנה
על-ידי-זה נעשית עליה גם
בנשמה עצמה, שמשכיבים
אותה לשרשה בעצמותו
יתברך. ומזה מוכן שמה
שהנשמה חוזרת לשרשה,
הרי זה כפי שהנשמה היא
מלבשת בגוף, ועם היותה נשמה
 בגוף היא מתעלית לשורשה ומקורה
 העליון לפני כל הירידות **שהרי זה**
שהנשמה המשיכה וגילתה את
עצמותו יתברך, הרי

(9) קהלת יב, ז. וראה לקו"ת ר"פ האזינו. (10) ראה תניא פל"ו. (11) ראה ד"ה מי יתכן תקס"ה (סה"מ תקס"ה כרך ב, ע' תרעט ואילך). אוה"ת בלק ע' תתקצו. המשך תרס"ו ס"ע ג. ועוד. (12) ישע"י ל, כ. (13) פל"ו.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 הַהִמְשָׁכָה הַגִּילוי הַיָּא בַּתְּחִינִים, בְּתוֹךְ גִּדְרֵי הַמִּצִּיאוֹת הַגִּשְׁמִיתִית
2 הַתְּחִינִי, וְלִכֵּן גַּם הַשִּׁכָּר שֶׁמְגִיעַ לְנִשְׁמָה עֲבוּרָה זֹאת
3 הוּא גַם-כֵּן עַל-דֶּרֶךְ-זֶה, וְהַשִּׁכָּר דּוֹמֵה לַפְּעוּלָה שֶׁעֲבוּרָה הַשִּׁכָּר נִיחַן,
4 לְהִיּוֹת "וְהָרוּחַ הַנִּשְׁמָה תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹקִים אֲשֶׁר נִתְּנָה",
5 הַתְּחִינִי לְשׁוֹרֶשׁ וּמְקוּרָה הַעֲלִיּוֹן,
6 גַּם בְּהִיּוֹתָ לְמִטָּה, נִשְׁמָה 1
7 מְלַבֶּשֶׁת בְּגוֹף גִּשְׁמִי בְּעוֹלָם הַזֶּה
8 הַתְּחִינִי.
9 וְזֶהוּ עֲנִיֵּן הַעֲלִיָּה הַגְּדוּלָּה
10 וְהַנְּפִלָּה שֶׁנֶּעֱשֶׂה נִפְעֵלַת בְּנִשְׁמָה
11 עַל-יָדֵי יְרִידָתָהּ בְּגוֹף, שָׁגַם
12 בְּדִרְגָּה זֹאת שֶׁהִנְשָׁמָה נִמְצְאָת
13 לְמִטָּה מְלַבֶּשֶׁת בְּגוֹף, וְלִכְאוּרָה
14 הִיא נִתְּנָה בְּהַגְבּוּלוֹת וְיֵשׁ עֲלֶיהָ
15 הַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרִים, מִכָּל-מְקוֹם נְהִיָּה
16 אֲצִלָּה "וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל
17 הָאֱלֹקִים אֲשֶׁר נִתְּנָה",
18 וּבְעֲלִיָּה זֹאת הַתְּחִינִי שֶׁל הַנִּשְׁמָה
19 לְשׁוֹרֶשׁ וּמְקוּרָה לְמַעְלָה בְּאֵלּוֹת
20 יְשׁוּבָה שְׁנֵי עֲנִינִים וְהַתְּחִינִי בָּהּ
21 לְיָדֵי בִיטוּי בְּשֵׁנֵי דְבָרִים.
22 עֲנִיֵּן אֶחָד, שְׁזֶה הַעֲבוּרָה שָׁגַם
23 בְּהִיּוֹת הַנִּשְׁמָה לְמִטָּה מְלֻבֶּשֶׁת
24 בְּגוֹף גִּשְׁמִי בְּעוֹלָם הַזֶּה, הָרִי הִיא
25 חוֹזֵרֶת לְהִיּוֹת דְּבוּקָה בְּשׁוֹרֶשׁ
26 וּמְקוּרָה הַעֲלִיּוֹן בְּעֲצָמוֹתוֹ יְהִיבָרָךְ
27 "וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹקִים
28 אֲשֶׁר נִתְּנָה" הָרִי זֶה מוֹרָה
29 עַל תּוֹקֶף וְעוֹצְמַת הַתְּקִשְׁרוּתָהּ
30 בְּעֲצָמוֹתוֹ יְהִיבָרָךְ וְלִכֵּן הִיא
31 מְסוּבֹלֶת לְהִיּוֹת דְּבוּקָה בְּעֲצָמוֹת
32 הָאֵלּוֹת גַּם כְּשֶׁהִיא לְמִטָּה וּבְגוֹף
33 גִּשְׁמִי. וְעַל-דֶּרֶךְ הַמְּבָאָר
34 בְּתַנְיָא¹⁴ עֲנִיֵּן הַחֲטָא, שָׁגַם
35 אֶפְיָלוּ בְּשַׁעַת הַחֲטָא הִיָּה
36 הַנִּשְׁמָה בְּאִמְנָה אֶתוֹ יְהִיבָרָךְ
37 וְלִמְרוֹת שְׂבַמְעֶשָׂה בְּפוּעַל הָאָדָם עוֹשֶׂה
38 מַעֲשֶׂה שֶׁהוּא נִגְדַּר רִצּוֹן ה', הַנִּשְׁמָה
39 עֲצָמָה נִשְׁאֵרָת בְּנִאמְנוּתָהּ לְאֵלּוֹת,
40 שֶׁ"אִמְנָה" וְ"אֶתוֹ" בִּיטוּיִים אֵלֶּה
41 בְּסִפְרֵי הַתְּנִיחַ הַמְּדַרְשִׁים אֶת הַנִּאמְנוּת
42 וְהַדְּבִיקוֹת שֶׁל הַנִּשְׁמָה בְּאֵלּוֹת כֻּלָּם
43 הַתְּקִשְׁרוּתָהּ שֶׁל הַנִּשְׁמָה שֶׁנִּשְׁאָר תּוֹקֶף זֶה גַּם בְּשַׁעַת הַחֲטָא,
- וּמִזֶּה מִכֵּן שֶׁהַדְּבִיקוֹת שֶׁל הַנִּשְׁמָה בְּאֵלּוֹת קִימַת גַּם בְּשַׁעַת הַחֲטָא מוֹכֵן
גַּם בְּעֲנִיֵּן יְרִידַת הַנִּשְׁמָה לְמִטָּה, שְׁזֶה שָׁגַם בְּהִיּוֹת הַנִּשְׁמָה
לְמִטָּה וְלִכְאוּרָה הִיא בְּרִיחֻק מְאֻלּוֹת, כֻּלָּם זֹאת נֶעֱשֶׂה "וְהָרוּחַ
תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹקִים אֲשֶׁר נִתְּנָה" וְהַנִּשְׁמָה חוֹזֵרֶת לְהִיּוֹת דְּבוּקָה
בְּשׁוֹרֶשׁ וּמְקוּרָה, הָרִי זֶה מוֹרָה
עַל תּוֹקֶף הַתְּקִשְׁרוּתָהּ הַנִּשְׁמָה
בְּעֲצָמוֹתוֹ יְהִיבָרָךְ שֶׁזֶה הַתְּקִשְׁרוּת
כֻּלָּם חֻקָּה וְכֻלָּם כִּי תְּקִיפָה שְׁשׁוּם דְּבָר
לֹא פּוּעֵל בָּהּ.
וְעֲנִיֵּן שְׁנֵי, שֶׁהַעֲבוּרָה הַנִּשְׁמָה
עֲבוּרָה הַתְּשׁוּבָה שֶׁעַל יָדָהּ הַנִּשְׁמָה
חוֹזֵרֶת לְמְקוּרָה הַעֲלִיּוֹן פּוּעֵלַת יֵשׁ
לָהּ הַשְּׂפָעָה גַּם עַל הַגּוֹף,
וּפְעוּלָתָהּ הַשְּׂפָעָה שֶׁל עֲבוּרָת
הַתְּשׁוּבָה, הַשְּׂבָת הַנִּפְשָׁה לְמְקוּרָה,
בְּגוֹף הִיא לֹא בְּאִפְסָן שֶׁהַגּוֹף
מְתַבְּטֵל וְהוּלָל לְהַתְּקִיִּים, אֲלֵא גַּם
כְּמוֹ שֶׁהַגּוֹף נִשְׁאָר
בְּמִצִּיאוֹתוֹ, עִם כֻּלָּם הַגְּדִירִים וְכֻלָּם
הַהַגְבּוּלוֹת שֶׁל הַגּוֹף כְּמִצִּיאוֹת גִּשְׁמִיתִית,
הָרִי הַנִּשְׁמָה פּוּעֵלַת וּמְשַׁפֵּיעָה
עֲלֵיו, וְהִינּוּ, מֵהַשְּׂעוּשָׂה
כֻּלְשׁוֹן רַבְּנֵי הַזֶּקֶן בְּסִפְרֵי הַתְּנִיחַ,
"גּוֹפּוֹ טָפַל וּבְטַל לְנִשְׁמָה וְנִפְשׁוֹ
עָקַר"¹⁵ וּמִכֵּן שֶׁבִיטוּל הַגּוֹף
לְנִשְׁמָה פּוּעֵל עֲלָיו וּמְשַׁפֵּיעָה עֲלָיו.
וְיֵשׁ לְקִשְׁרָה זֶה עֲנִיֵּן הַפְּעוּלָה
וְהַשְּׂפָעָה שֶׁל הַנִּשְׁמָה עַל הַגּוֹף הַגִּשְׁמִי
עִם הַמְּבָאָר בְּ"לְקוּטֵי תוֹרָה"
פְּרָשַׁת קְדוּשִׁים¹⁶
(הַחֲסִידִי'שֶׁע פְּרָשָׁה הַפְּרָשָׁה
הַחֲסִידִי' שֶׁל הַפְּרָשָׁה הַשְּׂנִיָּה
בְּשַׁבּוּעַ הַזֶּה) עַל הַפְּסוּקָה¹⁷
הַמְּדַבֵּר עַל אִיסוּר הַאֲכִילָה מִפִּירוֹת
עֲרֵלָה כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ
וְנִטְעַתֶּם כָּל עֵץ מֵאֲכָל גוֹ',
דְּלִכְאוּרָה אֵינוֹ מוֹכֵן, דְּהִנֵּה
סִדְרֵי הַדְּבָרִים שֶׁל דִּינֵי הַתּוֹרָה
בְּאֲכִילַת פִּירוֹת הָעֵץ בְּשִׁנְתוֹ
הַרְשׁוּנוֹת הוּא כְּסִדְרֵי
הַשְּׂתַלְשְׁלוֹת שֶׁל הַדְּבָרִים
מְלִמְטָה מִמְּצַב שֶׁל אִיסוּר מוֹחֵלֵט
כְּפִי שֶׁהַכְּתוּב מְפָרֵט, תְּחִלָּה
בְּשַׁלֵּב רֵאשׁוֹן שֶׁל קִיּוּם הָעֵץ "שֶׁלֶש"

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

באלוקות), הרי הם מעשי החול "לשם שמים", כמו למשל אכילה כדי שיהיה לאדם כוח ללמוד ולהתפלל, עיסוק בפרנסה כדי להשתמש בכסף לענייני תורה ומצוות ועל-דרך הנ"ל שפועל התעלות הנשמה למקורה ושורשה על ידי עבודת התשובה יש לה פעולה והשפעה גם על הגוף להיות "גופו טפל ובטל לנשמה ונפשו עקר".

ויהי-רצון שעל-ידי הדבור בענינים אלו, כולל פרטי ההלכות של פירות האילן ואכילת פירות השנה הרביעית בירושלים נבוא לקיום מצות התלויות בארץ בפעל, שזה יהיה לעתיד-לבא, בימות המשיח ובתכלית השלמות שאז יהיו "כל יושביה עליה" ובמצב הזה קדושת הארץ היא בשלימות, וזה לא היה גם בזמן בית שני, כי לאחר חורבן בית ראשון וגלות בבל לא כל בני ישראל חזרו לארץ (וגם יש לעיין האם היה בן בזמן בית ראשון לאחר שגלו עשרת השבטים האם באותו זמן כאשר למעשה לא כל בני ישראל היו בארץ, קדושת הארץ היתה בשלימות), מה-שאינ-בן לעתיד-לבא בימות המשיח שאז יהיו "כל יושביה עליה" שהרי יהיה קיבוץ גלויות מכל כנפות הארץ. ובפרט שהדבור בענינים אלו הוא בפנימיות התורה, תורת החסידות, שהוא ענין של הפצת המענינות חוצה, שזהו ענין זה הפצת והתפשטות המענינות של תורת החסידות בא לידי ביטוי גם בכך שמאמר הנ"ל ב'לקוטי תורה' הוא בפרשת "אחרי", בה מופיע הפסוק האמור על מעלת התשובה 'כי ביום הזה יכפר... לפני ה' וישנו בזה במאמר הנזכר גם באור מה'צמח צדק', ולאחרונה נדפס גם מאמר זה גם מאדמו"ר האמצעי²³, ושני גם ל"ג בעומר ההלולא של רבי שמעון בן יוחאי החל בימים אלה שענינו הוא גלוי פנימיות הסודות של התורה²⁴, שלכן גם השמחה שבה

שנים יהיה להם ערלים", ובשנים אלה הפירות אסורים באכילה הוא בחינת "סור מרע", "ובשנה הרביעית גו' קדש הלולים הם קדש הלולים להו"י" שאוכלו בירושלים כו'¹⁸ בקדושה ועל פי הלכות מיוחדות, ואכילת הפירות בשנה הרביעית היא דגמת האכילה בשבת ויום-טוב, שהיא אכילה של מצוה בחינת "עשה טוב".

ואינו מוכן ולאחר האיסור בשלוש השנים הראשונות, פירות השנה הרביעית הם 'קדוש', יש להתפלא מה שבשנה החמישית מתר לאכלם בכל מקום, וגם באופן של חל, ואדרבה, רב באופן של חל, ואדרבה, רב האכילות של האדם הן האכילות בימות החל שהן אכילות שאין בהן עצמן מצווה ולא בשבתות וימים-טובים בהם האכילה היא מצווה, ולכאורה לאחר שהיתה 'השתלשלות' מלמטה למעלה, בתחילה שבשלוש השנים הראשונות הפירות היו אסורים ובשנה הרביעית היו קדוש, הרי בשנה החמישית היו צריכים להיות במצב נעלה יותר ומדוע בשנה החמישית הפירות הן חול ואכילתן היא אכילה רגילה?

והענין בזה¹⁹, ההסבר הוא שאכן יש כאן סדר של מלמטה למעלה ובשנה החמישית שבה הפירות רגילים יש מעלה לגבי השנה הרביעית שבה הפירות קדושים שיתרון השנה החמישית הוא שהיא דווקא השנה שבה הפירות רגילים העבודה נעלית יותר, שבכחה לברר להפריד את הטוב מהרע ולהעלות אותו לקדושה גם את הדברים המשמיימים - להיות כלשון הכתוב במשלי "בכל דרכיך דעהו"²⁰, כלומר, מדובר ב'דרכיך', מעשי החול הרגילים של האדם ובכל זאת גם בהם ותוך כדי העיסוק בעניני החול, הוא יודע את ה' ויתרה מזו ויש דרגה גבוהה יותר של עיסוק ראוי בדברים גשמיים, כהוראת חכמינו ו"ל בפרקי אבות, "כל מעשיך לשם שמים"²¹, שגם בהיותם "מעשיך" מעשי חול של האדם (גם פשהסר ענין "דעהו" ואין ידיעה והכרה

(18) שם, כד ובפירוש"י שם. (19) ראה לקו"ש ח"ז ע' 137 ואילך. (20) משלי ג, ו. (21) אבות פ"ב מ"ב. (22) אורה"ת פרשתנו ע' צח. ע' תקסו ואילך. ע' תתכו ואילך. ע' א'נה ואילך. (23) מאמרי אדמו"ר האמצעי ויקרא ח"ב ע' תפד ואילך. (24) ראה

כי ביום הזה יכפר עליכם

ביאור בדרך אפשר

1 שמחת הילולא דרשב"י ביום ל"ג בעומר, היא שְמִחָה גְלוּיָהּ, שְׁזָהוּ
 2 הַחֲלוּקִים הַהַבְדֵּל בֵּין ז' בְּאֶדְרָר יום ההילולא של משה רבנו לל"ג
 3 בְּעֵמֶר, יום ההילולא של רשב"י שְׁז' בְּאֶדְרָר הִיָּה מִתְחַלָּה עֲנָנָן
 4 הַפְּכִי כו' וְרַק אַחֲרֵיכֶן נַעֲשֶׂה שְמִיחָה כו', כמאמר חכמינו ז"ל
 5 בגמרא (במסכת מגילה) "כיוון שנפל
 6 פור בחודש אדר, שמח (המן) שמחה
 7 גדולה. אמר: נפל לי הפור בירח שמת
 8 בו משה ולא היה יודע שבשבעה באדר
 9 מת ובשבעה באדר נולד". ופירש רש"י
 10 "כדאי הוא יום הלידה שיכפר על
 11 המיתה", היינו שבתחילה היחס ליום
 12 הסתלקות משה רבינו היה כדבר בלתי
 13 רצוי שבו אין מזלם של ישראל גובר
 14 ולכן המן שמח, ורק אחר כך התהפך
 15 הדבר והתברר שהוא יום מסוגל
 16 לישראל, כי הוא גם יום לידת משה,
 17 מה־שְׁאֵין־כֶּן ל"ג בְּעֵמֶר הִיָּה
 18 גַם מִתְחַלָּה עֲנָנָן שֶׁל שְמִיחָה
 19 גְלוּיָהּ²⁵ כי רשב"י ציווה לשמוח
 20 ביום הסתלקותו, ועוד זאת שְׁל"ג
 21 בְּעֵמֶר הוּא בִּסְפִירַת הוֹד

1 הַשְמִיחָה שְׁבֻזָּה הִיא שְמִיחָה גְלוּיָהּ, שְׁזָהוּ הַחֲלוּקִים
 2 בֵּין ז' בְּאֶדְרָר לל"ג בְּעֵמֶר, שְׁז' בְּאֶדְרָר הִיָּה
 3 מִתְחַלָּה עֲנָנָן הַפְּכִי כו' וְרַק אַחֲרֵיכֶן נַעֲשֶׂה
 4 שְמִיחָה כו', מה־שְׁאֵין־כֶּן ל"ג בְּעֵמֶר הִיָּה גַם
 5 מִתְחַלָּה עֲנָנָן שֶׁל שְמִיחָה גְלוּיָהּ²⁵, ועוד זאת
 6 שְׁל"ג בְּעֵמֶר הוּא בִּסְפִירַת הוֹד שְׁבֻזָּה, וְשְׁבֻזָּה
 7 הַחֲמִישִׁי שֶׁל סְפִירַת הַעֵמֶר, בְּחִינַת הַכִּי תַחְתּוֹן,
 8 וְהָרִי זֶה מִתְקַשֵּׁר עִם בְּחִינַת הַכִּי עֲלִיוֹנָה,
 9 שְׁלִמְעֵלָה גַם מְגֵדֵר עֲלִיוֹן כו', שְמִיחָה לְמַעְלָה
 10 מִכָּל מְדִינָה וְהַגְבֻּלָה²⁶, ועל־יְדִי־זָה בָּאִים
 11 לְגַאֲלָה הָאֲמַתִּית וְהַשְׁלֵמָה, וְשְמִיחַת עוֹלָם עַל
 12 רֵאשִׁים²⁷.

22 שְׁבֻזָּה, בעבודת ה' הכוונה שגם אם אין הבנה והשגה באלוקות ואין אפילו
 23 הודאה והסכמה לאמת האלוקית, יש לפחות הודאה שצריך להודות. וְשְׁבֻזָּה
 24 הַחֲמִישִׁי שֶׁל סְפִירַת הַעֵמֶר, בְּחִינַת הַכִּי תַחְתּוֹן, שכן המידות
 25 הפנימיות של האדם מסתיימות במידת ההוד, ובהוד עצמה ב'הוד שבהוד' כי
 26 יסוד ומלכות תפקידן הוא התקשרות
 27 והשפעה לזולת והן "לבר מגופא" –
 28 מחוץ לגוף עצמו וְהָרִי זֶה הוּקָא
 29 הבחינה התחתונה שבמידות, הודאה,
 30 מִתְקַשֵּׁר עִם בְּחִינַת הַכִּי
 31 עֲלִיוֹנָה, כי על ידי ההודאה אפשר
 32 להתחבר גם למה שלמעלה מהבנה
 33 והשגה, הבחינה העליונה שְׁלִמְעֵלָה
 34 גַם מְגֵדֵר עֲלִיוֹן כו', כי לגביה
 35 מעלה ומטה שווים, שְמִיחָה
 36 לְמַעְלָה מִכָּל מְדִינָה
 37 וְהַגְבֻּלָה²⁶, ועל־יְדִי־זָה לימוד
 38 והפצת פנימיות התורה, עניינו של יום
 39 ל"ג בעומר הילולא דרשב"י, בָּאִים
 40 לְגַאֲלָה הָאֲמַתִּית וְהַשְׁלֵמָה,
 41 וְשְמִיחַת עוֹלָם שמחה נצחית על
 42 רֵאשִׁים²⁷.

תו"ח שמות רחצ, ב. המשך תרס"ו ע' ריט. סה"מ תש"ד ע' 211. 25) ראה ביאורי הזהר להצ"צ, ח"ב ע' תכה. ובכ"מ.
 26) ראה סידור עם דא"ח שער הל"ג בעומר דש, א ואילך. ועוד. 27) ישע"י לה, י. נא, יא.

המשך ביאור נמס' זבחים ליום שבת קודש עמ' א

1 דיא, ומכיון שדעתו היתה לחשוב מחשבת פיגול בהולכה ולא
 2 בזריקה, אין מחשבתו פוסלת את הקרבן, כי פְּלִיגֵי כְּהוֹלֵכָה רַבְתִּי –
 3 ונחלקו בהולכה גדולה שמוליך ממקום השחיטה ועד המזבח והיה
 4 ביכולתו לבטל הולכה זו, לדברי חכמים מחשבה פוסלת בה, ולרבי
 5 שמעון אין מחשבה פוסלת.
 6 הגמרא מביאה מחלוקת האם אפשר לתקן הולכה בפסול: הוֹלִיכּוּ
 7 זָר לְכַלֵּי עִם הַדָּם בְּרַגְלֵי, וְהִחְזִירוּ כֶּהֱנָן – וכהן החזיר את הדם
 8 למקום שממנו תחיל הור הוֹלִיךְ, וְחֹזֵר כֶּהֱנָן וְהוֹלִיכּוּ. פְּלִיגֵי כֶּה
 9 כֶּה רַבִּי חִיָּא וְרַבִּי יַנָּאי, חֵד אֲמַר כְּשֶׁר – אחד מהם אמר שהקרֵבן
 10 כשר, מפני שלבסוף נעשתה ההולכה בכהן, וְחֵד אֲמַר שֶׁהַקֵּרֵבן
 11 פְּסוּל מִפְּנֵי שֶׁתְּחִילַת הַהוֹלֵכָה נַעֲשֶׂתָה בְּפִסּוּל. מבארת הגמרא את
 12 מחלוקתם: מִר כְּבֵר – האמורא המכשיר סבר, שהולכה שנעשתה
 13 בְּפִסּוּל אֲפֻשֵׁר לְתַקּוּנָה – אפשר לתקנה על ידי כהן שיחזור ויעשנה,
 14 וְמִר כְּבֵר – האמורא הפוסלת סבר, לֹא אֲפֻשֵׁר לְתַקּוּנָה – אי אפשר
 15 לתקן את ההולכה ולעשותה מחדש בהכשר.

16 הגמרא מביאה מחלוקת נוספת בהולכה: הוֹלִיכּוּ כֶּהֱנָן לְדָם,
 17 ולאחר מכן הִחְזִירוּ וְהִחְזִיקוּ מִהַמּוֹבָה, וְחֹזֵר וְהוֹלִיכּוּ זָר לְמִזְבֵּחַ,
 18 אֲמַר רַב שִׁמִּי כִּר אֲשֵׁי לְדָבְרֵי הָאֲמוּרָא הַמְּכַשֵּׁר לְעֵיל כְּשׁוֹר
 19 הוֹלִיךְ תְּחִילָה וְהַכֵּהן חֹזֵר וְהוֹלִיךְ בְּשֵׁנִית, כֹּאן הַקֵּרֵבן פְּסוּל,
 20 שְׁכַשְׁם שְׁלַעִיל כֶּהֱנָן שֶׁקֵּרֵב אֵת הַדָּם לְמִזְבֵּחַ בְּאֲחֻרֹנָה, הוּא
 21 שַׁעֲשֶׂה 'עבודת הולכה', כך גם כֹּאן הַהוֹלֵכָה נַעֲשֶׂתָה עַל יְדֵי זָר,
 22 וּפְסוּלָה הִיא. וְלְדָבְרֵי הָאֲמוּרָא הַפּוֹסֵל לְעֵיל, וְסָבַר שְׂאֵי אֲפֻשֵׁר
 23 לְתַקֵּן עֲבוּדָה שֶׁנַּעֲשֶׂתָה בְּפִסּוּל, כֹּאן הוּא מְכַשֵּׁר, שְׁכַשְׁם שְׁלַעִיל
 24 הַהוֹלֵכָה הַנַּעֲשִׂית תְּחִילָה הִיא הַנַּחֲשֶׁבֶת 'עבודת ההולכה', וְלִפִּי
 25 שֶׁנַּעֲשֶׂתָה עַל יְדֵי זָר פְּסוּלָה, כך גם כֹּאן הַהוֹלֵכָה הַנַּעֲשִׂית תְּחִילָה
 26 עַל יְדֵי כֶּהֱנָן, הִיא הַנַּחֲשֶׁבֶת 'עבודת ההולכה', וְכַשֵּׁרָה. רַבָּא אֲמַר
 27 אֵף לְדָבְרֵי הַפּוֹסֵל לְעֵיל כֶּשֶׁהוֹלֵכָה הַרְאֵשׁוֹנָה נַעֲשֶׂתָה בּוֹר, כֹּאן
 28 כֶּשֶׁתְּחִילָה הוֹלִיךְ כֶּהֱנָן, הַקֵּרֵבן פְּסוּל. מֵאֵי מַעֲמָא, הָהָא – שהרי
 29 לאחר שהרחיק את הדם מהמזבח צָרִיךְ